

1 I když na počátku psaní tohoto spisu jsem cítila veliký odpor, jak jsem řekla, nyní, po jeho dopsání jsem velice spokojená a považuji to za užitečně vynaloženou námahu, i když připouštím, že nebyla zas tak velká. Jestliže uvážím, jak uzavřeně žijete, mé sestry, a jak málo podnětů k rozptýlení máte a že vám v některých kláštirech schází i dostatek vhodných prostor, zdá se mi, že by vás mohlo povzbudit nalezení potěchy v tomto vnitřním hradu, kam můžete bez svolení představených vstupovat a procházet se jím v kteroukoliv dobu.

2 Po pravdě řečeno, ne do všech příbytků budete moci vstoupit vlastními silami, i když se vám zdá, že jich máte dost – musí vás uvést sám hradní Pán. Proto vás varuji, abyste se nesnažily postupovat silou, jestliže naleznete odpor, protože byste dosáhly jen toho, že by vás do nich nikdy nenechal vstoupit. Je totiž velkým přítelem pokory. Pokud tedy budete pokorné, vědomé si, že si nezasluhujete dosud vstoupit ani do třetích příbytků, velmi brzy si ho nakloníte natolik, že vstoupíte do pátých. A tak mu budete moci odtud sloužit a často tam vcházet, takže vás uvede do příbytku, který náleží jen Jemu, z něž již nevyjdete, ledaže by vás volala převorka, jejíž vůli má tento veliký Pán tak rád, že si přeje, abychom ji zachovávaly právě tak jako tu jeho. A i když byste na její příkaz musely mnoho pobývat venku, vždy, když se navrátíte, naleznete dveře otevřené. Když se jednou naučíte těšit se z tohoto hradu, ve všech věcech naleznete odpočinek, i kdyby to byly věci velmi namáhavé, a uchováte si naději na návrat k němu, kterou vám nikdo nemůže vzít.

3 Přestože pojednáváme jen o sedmi příbytcích, každý obsahuje veliké množství dalších: dole a nahoře a po stranách, s půvabnými zahradami a prameny, labyrinty a tak nádhernými věcmi, že se budete rozplývat chválou velikého Boha, který je stvořil ke svému obrazu a podobě. Jestliže v tom, co jsem vám napsala, najdete něco dobrého, věřte, že to skutečně sdělilo Jeho Veličenstvo, abyste v tom našly potěšení a co tu je špatného, pochází ode mně.

4 Mám velkou touhu, abych vám byla nápomocna k větší službě tomuto mému Bohu a Pánu a prosím vás, abyste na oplátku mým jménem vždy, když si zde budete číst, velice chválily Jeho Veličenstvo a prosily ho o růst jeho církve a světlo pro luterány a aby mi odpustil mé hříchy a vysvobodil z očistce, kde možná pro velké Boží milosrdenství budu, zatímco budete toto číst, pokud tak uznají za vhodné učení lidé, jimž to předkládám. A pokud jsem někde na omylu, je to z nevědomosti a ve všem se podřizuji učení římskokatolické církve, v níž žiji, vyznávám a slibuji žít i umřít. Bůh, náš Pán, ať je navždy chválen a požehán, amen, amen.

5 Dopsáno v klášteře svatého Josefa v Avile, roku 1577, v předvečer svatého Ondřeje, ke slávě Boha, jenž žije a kraluje na věky věků. Amen.